

[Grünbaum.]

er, at her forstår jeg simpelt hen ikke finansministeren. Jeg har kun taget dette med i lovforslaget — det er jo ikke et udpræget socialdemokratisk forslag — fordi der her i folketinget har været anmodninger til mig i min tid som finansminister om, at jeg skulle gøre det, og ikke mindst fra venstre. Vi husker vel alle hr. Jens Fogeds meget skarpe udtalelser i denne sag. Jeg skulle love heroppe fra talerstolen, at jeg ville komme med en ændring og en forbedring for de medhjælpende hustruer inden kommunevalget. Jeg var dristig nok til at sige, at det ville jeg gøre, og nu ligger forslaget her i alt fald, men det ser ud til, at venstres finansminister ikke har i sinde at gå ind for det. Det forstår jeg ikke. De medhjælpende hustruer fortaber jo deres ret i alle de situationer, hvor hustruerne nu som pensionister har fået delt pension og dermed særskilt indkomst. Det mener jeg ikke er rimeligt, men hvis venstre og venstres regering og finansminister ikke vil hjælpe de medhjælpende hustruer, all right, så må det blive regeringens sag, det er ikke vores hovedpine. Det er i hvert fald ikke noget af det, som slår mig ned, at man ikke vil det, men jeg synes, man bør gøre noget ved dette med de medhjælpende hustruer.

Jeg skal ikke gå i detaljer, selv om der i og for sig er mange ting, som kunne indbyde til det. Jeg vil endnu engang takke for den meget positive modtagelse, som lovforslaget har fået her i dag, og håber på, at vi får det gennemført, idet jeg dog har bemærket mig, naturligvis, finansministerens udtalelser om provenutabet på de 550 mill. kr. for restskatteordningens vedkommende og eventuelle tekniske betænkeligheder. Det vil vi gerne være med til at se på i udvalget. Jeg kan godt se, at der, fordi der er gået nogen tid nu på grund af regeringsskiftet, kan være nogle tekniske vanskeligheder for selve restskatteordningen med de 2.000 kr. Det vil vi gerne have lov til at se på i udvalget, og vi vil naturligvis helst have det gennemført, hvis det er muligt.

Finansministeren (*Anders Andersen*):

Hvis ikke hr. Grünbaum i slutningen af sin tale ligesom var ved at vende tilbage til sin gamle form, havde jeg i og for sig ikke fundet anledning til at tage ordet her, men nu synes jeg nok, der er grund til at sige et par bemærkninger.

For det første vil jeg gerne understrege, at jeg afviser ikke, at der er et restskatteproblem, men det, vi kan drøfte, er, om vi kan løse restskatteproblemet på en anden måde end den, som den tidligere finansminister har foreslået. Det er muligt, vi kan det. Det vil hænge sammen med spørgsmålet om, hvordan en kommende skattereform skal se ud. Hvordan skal administrationen af vores kildeskattesystem være i fremtiden? Det kan være, at der kommer en løsning af sig selv. Derfor ville det nok være forkert, hvis man på nuværende tidspunkt forhastet gennemførte nogle løsninger, som der på trods af den forenkling, der nok kan ligge i dem, er mange problemer involveret i. Hr. Grünbaum ved udmærket godt med sit kendskab netop til disse ting — og det tror jeg heller ikke, han vil afvise — at der er trods alt mange problemer involveret i det system, der kan se så tilforladeligt og enkelt ud.

Med hensyn til en skattereform vedrørende proportionalstrækket siger hr. Grünbaum, at han er glad for, at finansministeren har tilsluttet sig socialdemokratiets tanker. Jeg bliver nok nødt til sådan for historiens skyld at sige, at det er tanker, som venstre har haft i mange år. Vi har netop i venstres program peget på, at det ville være nyttigt og værdifuldt, hvis der kom et lænere proportionalstræk. Det er altså ikke os, der har tilsluttet os socialdemokratiets tanker, det kan lige så godt være socialdemokratiet, der har tilsluttet sig venstres. Det skal vi dog ikke føre nogen diskussion om i den forstand. Det afgørende er, om man kan finde en form, der løser en række af de problemer, man netop diskuterer både med hensyn til folkepensionister, medhjælpende hustruer, sociale ydelser og lignende ting, der